

گردشگری کشاورزی (آگروتوریسم) در ایران و جهان

غزاله معطر^۱، وحید شالی امینی^۲، سعید تیز قلم زنوزی^۳

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز

^۲عضو هیئت علمی، دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز

چکیده

آگروتوریسم گونه ای از گردشگری روستایی است که در ارتباط مستقیم با کشاورزی در نواحی روستایی قرار دارد. گردشگری کشاورزی انعکاسی از تدارک فرصت های جدید در زمینه ایجاد فرصت های اقتصادی از طریق گردشگری در مزارع می باشد. بسیاری از این مکان ها در جاهایی با جذابیت های زیاد محیطی واقع هستند و معمولا مکان هایی تفریحی برای ساکنان شهری می باشند. آگروتوریسم بیشتر اشاره به فعالیت و دخالت نزدیک و تنگاتنگ با زمین ها و مردمان روستایی دارد تا صرفا به عنوان یک منظر زیبای دیدنی معمولی؛ تسهیلات برای توریست ها می تواند از راه های مختلف از جمله تهیه محل اسکان، کمپ ها و یا صبحانه صورت بگیرد همچنین محصولات می توانند یا از طریق برداشت مستقیم خود توریست از زمین های کشاورزی و یا خرید از مغازه های محلی بسته به موقعیت روستا، انجام بگیرد. با توجه به منابع محل می توان فعالیت هایی چون پیاده روی، ماهی گیری، اسب سواری و یا استفاده از اتومبیل برفی آن لحاظ شود. این شیوه ها و نمونه های دیگر از این جمله می تواند خود منبع جدید درآمد برای آنها باشد و حتی اگر بتواند موفق باشد می تواند یک فعالیتی جایگزین به جای کشاورزی باشد. از آنجایی که چرخه اقتصاد روستاهای استان های شمالی نیز بر محور کشاورزی می گردد و تنوع محصولات زراعی و باغی در آن وجود دارد، بنابراین می توان گفت از قابلیت بسزایی در توسعه گردشگری روستایی بویژه آگروتوریسم و گردشگری مزرعه که شکلی نوین از گردشگری مناطق روستایی در ایران می باشد برخوردار است. در این راستا انجام اقدامات مختلفی از جمله فرهنگ سازی در محیط روستاها برای جذب گردشگر، ایجاد زیرساخت های لازم در محل جاذبه ها، تدوین برنامه بازاریابی، تبلیغات مناسب، هماهنگی و همکاری بین بخشی و سرمایه گذاری و از همه مهمتر مشارکت اجتماع محلی ضروری است.

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله:
معماری

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

گردشگری کشاورزی،
آگروتوریسم، گردشگری روستایی

پایگاه نمایه کننده:

